

Asper eram et bene discidium me ferre loquebar:
 at mihi nunc longe gloria fortis abest.
 namque agor ut per plana citus sola verberare turben,
 quem celer adsueta versat ab arte puer.
 ure ferum et torque, libeat ne dicere quicquam
 magnificum post haec: horrida verba doma.
 parce tamen, per te furtivi foedera lecti,
 per venerem quaeso compositumque caput.
 ille ego, cum tristi morbo defessa iaceres,
 te dicor votis eripuisse meis,
 ipseque te circum lustravi sulphure puro,
 carmine cum magico praecinuisset anus:
 ipse procuravi, ne possent saeva nocere
 somnia, ter sancta deveneranda mola:
 ipse ego velatus filo tunicisque solutis
 vota novem Triviae nocte silente dedi.
 omnia persolvi: fruitur nunc alter amore,
 et precibus felix utitur ille meis.
 at mihi felicem vitam, si salva fuisses,
 fingebam demens, sed renuente deo.
 rura colam, frugumque aderit mea Delia custos,
 area dum messes sole calente teret,
 aut mihi servabit plenis in lintribus uvas
 pressaque veloci candida musta pede,
 consuescet numerare pecus, consuescet amantis
 garrulus in dominae ludere verna sinu.
 illa deo sciet agricolae pro vitibus uvam,
 pro segete spicas, pro grege ferre dapem.
 illa regat cunctos, illi sint omnia curae:
 at iuuet in tota me nihil esse domo.
 huc veniet Messalla meus, cui dulcia poma
 Delia selectis detrahat arboribus: